

Az ügy száma: Kfv.VII.37.826/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes2

(cím4)

Az alperes: Heves Vármegyei Kormányhivatal

(cím5)

Az alperes képviselője: Baloghné dr. Körtvélyesi Beáta kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fogyatékosági támogatás ügyében indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel

támadott határozat: a Miskolci Törvényszék 2025. november 10-én kelt
14.K.700.010/2025/22. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél:

az alperes (23. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2024. október 1-jén fogyatékosági támogatás megállapítása iránt terjesztett elő kérelmet az alperesnél mozgásszervi fogyatékoságára hivatkozással.

[2] Az alperes szakértői bizottsága – a felperes orvosi dokumentumai alapján elkészített – 2024. november 6-án kelt véleményében megállapította, hogy a felperes nem minősül mozgásában súlyos fogyatékosnak, mert a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításainak szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Fot. vhr.) 1. számú mellékletének 5., illetve 6. pontjában meghatározott kritériumoknak nem felel meg. Önálló életvitelre képességét, valamint önkiszolgálási képességét a bizottság nem vizsgálta. Megállapította továbbá, hogy a felperes nem minősíthető súlyos fogyatékosnak, állapota felülvizsgálata nem szükséges.

[3] A szakértői bizottság véleményére alapítottn az alperes 2024. november 22-én kelt T-HE-CST-26967-4/2024. iktatószámú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Döntését a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1988. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 23. § (1) bekezdés e) pontjával, 23/C. §-ával, továbbá a Fot. vhr. 1. számú melléklet 5. és 6. pontjával indokolta.

[4] A felperes a határozatot közigazgatási perben támadta.

A jogerős ítélet

[5] A törvényszék jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[6] A per során kirendelt igazságügyi orvosszakértő (a továbbiakban: szakértő) szakvéleményére alapítottn kimondta, hogy a felperes nem állítható fel, állás- és járásképtelen. Ülni is csak rövid ideig, megtámasztva képes, a bal alsó végtag oldalra kifordult helyzetű, spontán nehézkes, a csípő 40°-os hajlításáig képes felhúzni. Az eljáró bíróság ítéletében rögzítette a szakvéleménnyel egyezően, hogy a jobb alsó végtag 6 cm-el rövidebb a másiknál. A felperes ágyban fekvő, folyamatos ápolást indokló, tartós állapotú beteg, akinek kommunikációt nehezítő halláscsökkenése, pszichés meglassultsága is van.

[7] A jogerős ítélet kitért arra is, hogy a szakértő szakvéleménye értelmében a felperes mozgásszervi státuszát objektíven rögzítő szakorvosi lelet hiányában mozgásszervi fogyatékoság nem igazolható, azonban a szakértő azt is megállapította, hogy a felperes nem állítható fel, állás- és járásképtelen, megülni rövid ideig és segítséggel képes, ezáltal ágyban fekvő, folyamatos ápolást igénylő, tartósan beteg állapotú. Állapotában nem várható érdemi javulás, felülvizsgálata nem szükséges.

[8] Az alperes a szakértői vélemény kapcsán úgy nyilatkozott, hogy az abban foglaltakat elfogadja, azzal kapcsolatosan aggálya nem merült fel.

[9] Az elsőfokú bíróság helytállónak találta a szakértő jogszabályoknak megfelelő szakvéleményét, hangsúlyozva, hogy a szakértő minden előírt szempontot értékelt, döntését a megállapított tényekre alapította. A törvényszék figyelembe vette azt is, hogy míg az alperes szakértői bizottsága kizárólag a felperes orvosi dokumentációja alapján alkotta meg véleményét, addig a perben kirendelt szakértő a felperes lakóhelyén személyes, testi vizsgálatot is végzett.

[10] Véggkövetkeztetésében arra a megállapításra jutott, hogy a felperes valamennyi, az ellátás megállapításához szükséges konjunktív feltételnek megfelel, miután súlyosan fogyatékos állapotú, amely állapota tartós és végleges. Az önálló életvitelre képtelen, hozzátartozója állandó segítségére szorul. Az alperes jogszabálysértő módon rendelkezett arról, hogy a felperes nem minősül súlyosan fogyatékosnak, ezért az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásra előírta az alperesnek, hogy annak figyelembevételével járjon el, hogy a felperes súlyos fogyatékos személynek minősül, önálló életvitelre nem képes, önkiszolgálási képessége hiányzik, állapota tartós, felülvizsgálata nem szükséges. Az alperesnek ezen megállapítása figyelembevételével kell meghoznia határozatát azzal, hogy a felperes a Fot. 23. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek a kérelem benyújtásának időpontjában is megfelelt.

A felülvizsgálati kérelem

[11] Felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását indítványozta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, továbbá b) pontjára alapította.

[13] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert úgy állapította meg a felperes mozgásszervi fogyatékoságát, hogy a perben kirendelt szakértő véleménye szerint a felperes mozgásszervi fogyatékosága a mozgásszervi státuszát objektíven rögzítő szakorvosi lelet hiányában nem igazolható. Ezt a szakértői álláspontot úgy értékelte felül a törvényszék, hogy szakkérdésben maga foglalt állást. Ezzel az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 300. § (1) bekezdésébe ütközően járt el.

[14] Az alperes nem vitatta, hogy a felperes ágyban fekvő, állandó ápolást igénylő beteg, azonban a mozgásszervi fogyatékoság megállapítása nem jogkérdés, hanem különleges tudást igénylő, orvosszakmai kérdés. Miután pedig a felperes mozgásszervi fogyatékosága szakértői vélemény szerint sem igazolható, ezért téves a felperes azon megállapítása, hogy a Fot. vhr. 1. számú melléklet 6. pont b) alpontja szerinti állapot fennáll. A szakértői vélemény nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a felperes mozgásszervi okból állandó jelleggel ágyhoz kötött lenne, illetve, hogy legalább két végtagra vagy egy végtagra és a törzsre kiterjedő tartós ízületi, izommerevség, bénulás vagy csont-, vagy ízületi deformitás jellemzi.

[15] A befogadás indokai körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Pfv.20.158/2024/5. számú határozata [43]-[45] bekezdésében és a Kfv.37.736/2024/4. számú határozat [37] bekezdésében foglaltaktól. Ellentétes az ítélet a Kúria Kfv.37.090/2021/4. számú határozatától azáltal, hogy szakkérdésben a szakértőtől

eltérő, annak ellentmondó orvosszakmai véleményt fogalmazott meg, így szakkérdésben maga foglalt állást.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[19] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthassa jogegységesítő feladatát. A befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat).

[21] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem jelölt meg olyan eltérő alsóbb fokú bírói döntéseket, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne, arról a Kúriának sincs tudomása, így az első fordulat szerinti befogadást nem találta indokoltnak.

[22] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felülvizsgálati kérelem azonban – a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében – nem hivatkozott egyetlen olyan körülményre sem, amely az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalna.

[23] Az alperes az aa) alpont szerinti befogadási oknál kizárólag a felülvizsgálati kérelem [9]-[21] bekezdéseiben foglalt indokokra utalt vissza, amely bekezdések egyrészt a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, másrészt tartalmilag a szakvélemény bírói értékelésének vitatását tartalmazzák.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében az elsőfokú bíróságnak a szakvélemény körében tett bizonyíték-értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezte. A Kúria azonban a felülvizsgálati eljárás során elsősorban joggyakorlat-egységesítő és -fejlesztő tevékenységet folytat, éppen ezért a felülvizsgálati kérelem is csupán jogkérdésre irányulhat, a felülvizsgálati eljárásban pedig bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 115. § (1) bek., 120. § (5) bek.]. Felülmérlegelésre a felülvizsgálati eljárásban csak kivételesen van lehetőség, akkor, ha azt jogszabálysértés, így a tényállás iratellenes megállapítása, illetve kirívóan súlyos mérlegelési hiányosság indokolja.

[24] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményének valamennyi megállapítását – így nem csak a mozgásszervi állapotát objektív módon rögzítő szakorvosi lelet hiányát, hanem a szakértőnek a felperes személyes vizsgálata körében tett végkövetkeztetéseit is – bemutatta, megvizsgálta és ennek alapján jutott arra a következtetésre, hogy a szakértő véleménye aggálytalan, így azt – bizonyítékként – az ítélezése alapjául elfogadta. A szakértői vélemény vitatása önmagában a befogadás alapjául nem szolgálhat, amennyiben arról az elsőfokú bíróság ítéletében számot adott (Kfv.III.376.87/2021/2.). A szakvélemény helyességének vitatása a Kúria gyakorlata szerint sem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását, a bizonyítékok bíróság általi mérlegelését támadó felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt (Kfv.II.37.910/2022/3.). A szakvélemény, mint bizonyíték értékelését, mérlegelését támadó felülvizsgálati kérelem befogadása elvi jelentőségű jogkérdés hiányában nem indokolt (Kfv.VII.37.697/2022/2., Kfv.VII.37.817/2022/2, Kfv.II.37.512/2023/2.).

[25] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja nem tette lehetővé.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[27] A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a Kúria Kfv.37.090/2021/4. számú határozata [31] bekezdésében foglalt, a fogyatékosági támogatásra való jogosultság komplex, a Fot. 23. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt konjunktív feltételek vizsgálatára vonatkozóan megfogalmazott mércével ellentétes jogértelmezést nem tartalmaz.

[28] A Kúria Pfv.20.158/2024/5. számú határozata alapjául szolgáló ügyben az elsőfokú bíróság azt mondta ki, hogy a szakértői vélemény csak egy a bizonyítékok közül, amelyet a bíróság a többi bizonyítékkal együtt mérlegel, és a felekről – a tárgyaláson tanúsított magatartásuk és a lefolytatott bizonyítás alapján – a pszichológus szakértő által megállapított személyiségjegyeknek, viselkedési attitűdöknek az ellenkezője derült ki. Ezért a szakvélemény megállapításaitól teljes mértékben eltérő döntést hozott. A Kúria ugyanakkor megállapította, hogy habár az elsőfokú bíróság a szakvéleményt aggálytalannak ítélte, ennek ellenére a felek perben tanúsított magatartása alapján a szakkérdésben a szakértőtől eltérő, azzal ellentétes szakmai véleményt fogalmazott meg. Az elsőfokú bíróság kompetenciája azonban nem terjedt ki arra, hogy a szakértő véleményének alapjául szolgáló tények alapján a szakértőtől eltérő, azzal ellentétes szakmai végkövetkeztetést vonjon le. A jelen ügyben ugyanakkor az elsőfokú bíróság a felek perben tanúsított magatartására vagy más okra alapítottan nem fogalmazott meg eltérő szakmai véleményt (az alperes maga is azzal érvel, hogy a jogerős ítélet a szakvéleményt idézi), a bíróság nem vonta el a szakértő

kompetenciáját, hanem a szakvélemény valamennyi megállapítását és nem csak az orvosi dokumentumok hiányát értékelte és arra alapította ítéletét.

[29] A Kfv.37.736/2024/4. számú kúriai végzés hivatkozott bekezdése a súlyosan fogyatékos állapot kezdő napjának meghatározásáról szól, miszerint azt az eljáró bíróság az általa is elfogadott, aggálytalannak minősített szakvéleményben meghatározott időponttól eltérően, a kérelem benyújtására visszamenőleges hatállyal állapította meg. A fogyatékos állapot kezdő napjának kérdése a jelen ügyben nem merült fel, így a jogerős ítélet és a felperes által hivatkozott kúriai határozat jogértelmezése között eltérés fel sem merülhetett.

[30] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem látott lehetőséget.

[31] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[32] *A szakvélemény, mint bizonyíték értékelését, mérlegelését támadó felülvizsgálati kérelem befogadása elvi jelentőségű jogkérdés hiányában nem indokolt.*

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[34] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. december 16.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Remes Gábor s. k.

bíró

Kúria

7

VII.Kfv.37.826/2025/2

Dr. Varga Zs. András s. k.
bíró

Dr. Szilas Judit s. k.

bíró